

skulle sende en Lov tilbage til det andet Thing med denne intetfjendende Tilspøining. Derfor skal jeg anbefale Thingets Medlemmer at stemme for mit Endringsforslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning over det ovennævnte Endringsforslag af Hæse, hvilket forkastedes med 24 St. mod 10.

Lovudkastet i sin Heelhed fattes derefter under Forhandling.

Willing: Da jeg før hentydede til, at jeg vilde motivere min Afstemning med Hensyn til Indholdet af selve Loven, skal jeg med meget faa Ord udtale min Anskuelse i den Henseende. Jeg betragter nærværende Lovforslag, om jeg maa bruge det Udtryk, som en Afspøining af de religiøse Bevægelser, som have fundet Sted her, og som begyndte med Sognebaandsløsningsloven, hvorefter der kom flere Skolelove og endelig ogsaa dette lille Lovforslag. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke har kunnet gjøre mig fortrolig med den Tanke, der ligger i det foreliggende Lovforslag. Naar det nemlig i § 1 udtrykkelig fremhæves, at Børnene ikke skulle afhøres i Religionskundskaber af Skolekommissionen, men at vedkommende Præst istedet derfor skal give dem en Attest for, at de have de fornødne Kundskaber i saa Henseende, saa tror jeg, at dette er et noget eget Punkt. Det er blevet sagt, at dette var en Lov, som gif i frisindet Retning, og da jeg er en af dem, der hylde Friheden, har jeg fundet det betænkeligt at tage Ordet ved de foregaaende Behandlinger. Men jeg kan dog ikke nægte, at jeg er bleven forbausset ved at høre Udtalelser i den Retning; thi naar jeg seer hen til den Stilling, der saaledes tillægges Præsten ligeoverfor Skolekommissionen, da lægger man jo paa denne Maade Alt i een Mand's Haand. En æret Landssthingsmand her ligeoverfor (F. Nielsen) har tidligere udtalt en Anskuelse, som jeg ikke kunde billige, nemlig at der for det Meste kun vil findes een Mand i Sogneforstanderskabet, som har den nødvendige Indsigt til at bedømme dette Sag. Denne Anskuelse kan jeg, som sagt, aldeles ikke billige. Andre

Talere og navnlig den ærede Ake Landssthingsmand for 6te Kreds (Strøm) have derimod anbefalet Lovforslagets Vedtagelse som et Fremstribt i frisindet Retning. Jeg skal udtale, at, uagtet jeg vil stemme for Loven, betragter jeg den dog som en Indskrænkning i Friheden, idet den nemlig lægger den Rettighed, som Sogneforstanderskaberne nu have, over i en eneste Mand's Haand, nemlig Præstens, da han alene skal kunne give Attest om, at Børnene have de nødvendige Religionskundskaber inde.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslaget, efterat Formanden havde indskrænket sig til at oplæse dets § 1 (see Tillæg A. Spalte 911),

vedtoges med 35 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbageendt til Formanden i det andet Thing med Anmodning om paany at forelægge det der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Udkast til Lov om Maaden, hvorpaa Bekjendere af den mosaiske Tro skulle edfæstes inden Retten“. (Lovudkastet findes i Tidenden Sp. 1073 ff.; første Behandling i Tidenden Sp. 637 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 245 ff.)

Foruden de af Udvalget i Betænkningen stillede Endringsforslag vare følgende fremkomne:

Af Udvalgets Mindretal (Hæse):

ad § 1.

Istedetfor Mindretallets Forslag Nr. 2 i Udvalgets Betænkning:

Efter Ordet „Gud“ i Linie 9 tilføjes: „Amen!“, og Resten af Paragrafen udgaaer.

Af Strøm og Hæse:

1) Der indføres en ny § 2, saalydende:

„Mosaiske Troesbekjendere maae ikke, naar